KIRÁLY LÁSZLÓ

Születésnapomra

itt az 55
fejre állított 22
s minden ugyanaz
csak a szélbe kiáltó magas szerelmek
szívében fordul fordítva a gyilok
mogorva nyájak szelíd pásztorokat terelnek
tőmondatokban szólok mint a fukarok
szétesett karámból merre menjek
nem bánják nevetek halok ordítok
furcsanevű nők gázolnak el
az utcasarkon – intza oana
a másik meg kocsija ajtaját tárja
meg ne ázzam – gabriela ursz
miértre egyik se válaszol nincs szava
sámán vagy ki csak tudsz de nem tanulsz
s az ó kék kerek égből idő hamva hull
nem irgalom nélkül
csak irgalmatlanul

itt a hallgatás
csönddé kékülő vörös hangoskodás
vetkőző asszonyok páragőzben
egy világbölcs szabó vladimir festményen
ahogy benézel a havas ablakon
csengő csendül szögesdrót zörren
tékozló fiának rívé anyja örvend
fasza félszázad mondhatom
a tusakodás ölés mint régi ismerős
múlt kútjába könyvbe rejtezik
kutyába menekült önzetlen hűség
vidítja borozó lelked reggelig